

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/285/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318200311
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1318200311.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: M. U., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec so sídlom Krátka 1, 903 01 Senec, dieťa rodičov: matka - X. U., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, XXX XX V., a otec - O. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, XXX XX N., o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 04.04.2019, č.k. 37P/8/2018-57 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 04.04.2019, č.k. 37P/8/2018-57, zamietol návrh otca na zníženie výživného, keď po vykonanom dokazovaní zameranom na zistenie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ako aj zárobkových možností, schopností a majetkových pomerov rodičov, s následnou väzbou na vyhodnotenie zmeny pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného dôvodný nie je. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie takto rozhodol dospejúc po vykonanom dokazovaní, skúmaní a vyhodnotení zmeny pomerov k záveru o nedôvodnosti návrhu otca. Uviedol, že výživné na maloletú bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 09.04.2015 č.k. 51P/2/2014-138, právoplatným dňa 28.05.2015, zvýšením výživného zo sumy 100 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne s účinnosťou od 04.06.2013, kedy bola maloletá žiačkou tretej triedy základnej školy, otec pracoval v Anglicku s priemerným čistým mesačným príjmom 1.600 eur, matka bola od 31.05.2014 nezamestnaná, pričom obaja rodičia mali vyživovaciu povinnosť aj k plnoletej X.. Porovnávaním kvalifikovanej zmeny pomerov od posledného rozhodnutia zistil, že k tejto došlo iba na strane maloletej, ktorá je staršia a zvýšili sa aj jej náklady na oprávnené pomery, maloletá v školskom roku 2018/2019 navštevuje 6 ročník základnej školy a venuje sa futbalu, tiež jazdí na koňoch čo jej financuje starší brat. Za preukázané mal matkou vyčíslené priemerné náklady na maloletú ZRPŠ, školské obedy a školské potreby, na stravu, oblečenie, obuv, hygienu a výdavky na bývanie, na ktorých sa otec dlhodobo v primeranej miere nepodieľa, neplatí súdom určené výživné a matke na maloletú posielala 30 eur mesačne. Skonštatoval, že maloletá má indikované nasadenie zubného strojčeka, ktorý jej matka nemôže zaplatiť. Vychádzal z príjmu matky zo zamestnania 360 eur netto mesačne, ktorá bola často práceneschopná odkázaná na nemocenské dávky, a tiež z jej majetkových pomerov, matka je vlastníčkou rodinného domu v ktorom s deťmi býva a uhrádza náklady s tým spojené. Na dôvody otca na zníženie výživného na maloletú na 30 eur mesačne neprihliadal, keď za preukázané mal, že otec, ktorý pracoval v Anglicku 15 rokov ako vodič

nákladného auta, po príchode na Slovensko od januára 2018 mal priznané dávky v nezamestnanosti, vyplatenú za obdobie od 02.01.2018 do 01.07.2018 vo výške 5.427 eur. Uviedol, že nemožno prihliadať na argumenty otca, keď tento sa rozhodol ukončiť dlhoročný pracovný pomer bez toho, aby mal na Slovensku zabezpečenú adekvátnu prácu, súd prvej inštancie uvedené považoval za dobrovoľné vzdanie sa zamestnania. Súd prvej inštancie zdôraznil, že otec v konaní nepreukázal svoje majetkové a zárobkové pomery, keď nepredložil potvrdenie o príjme za rok 2017 (daňové priznanie k dani z príjmu ktoré podával v Anglicku). Uviedol, že otec po návrate z Anglicka v roku 2018 pracoval bez uzatvorenia pracovnej zmluvy alebo dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru a príjem má aj z prenájmu svojho bytu, avšak nájomnú zmluvou nepredložil. Súd prvej inštancie s poukazom na § 63 ods. 1 Zákona o rodine vychádzal z predpokladu, že výška priemerného mesačného príjmu otca predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. Za preukázané mal, že otec mal v čase podania návrhu na účte finančné prostriedky podľa jeho vyjadrenia vo výške 12.000 eur, z ktorých mu titulom exekúcie bola zrazená suma cca 8.600 eur. Skonštatoval, že otec aj po návrate na Slovensko mal príjem, poberal dávky v nezamestnanosti vo výške cca 900 eur mesačne a mal príjme z prenájmu bytu. Súd prvej inštancie zohľadnil aj fakt, že otec od novembra 2018 začal na základe živnostenského oprávnenia podnikáť a je otec samostatne zárobkovo činnosťou osobou. Pokiaľ otec v konaní tvrdil, že bol práceneschopný, súd prvej inštancie uviedol, že túto okolnosť ani dĺžku práceneschopnosti nepreukázal a uviedol, že otec sám, napriek tomu, že mu to jeho zdravotný stav umožňuje nepracuje, vyhýba sa zamestnaniu, resp. pracoval neoficiálne, čo nie je relevantný dôvod zníženia výživného. Poukázal na jeho vzdelanie a dlhoročnú prax a pracovné skúsenosti aj v zahraničí, ako aj dostatok pracovných príležitostí. Vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec navrhujúc rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vyhovieť jeho návrhu. Namietal, že súd nevzal do úvahy, že jeho príjem mu nepostačuje na platenie výživného, po jeho vrátení sa na Slovensko. Uviedol, že jeho život v zahraničí bol veľmi nákladný finančne aj psychicky, na Slovensko sa vrátil najmä z dôvodu trávenia času s maloletými deťmi. Uviedol, že po návrate na Slovensko sa zhlásil na Úrade práce a požiadal o podporu v nezamestnanosti, ktorá mu bola priznaná až 15.05. 2018. Uviedol, že medzičasom nastali ďalšie komplikácie, keď v apríli mu exekútorka stiahla z jeho účtu sumu 8600 eur a 300 eur, čo boli jeho celoživotné úspory na vyplatenie hypotéky. Uvedená situácia u neho vyvolala psychické problémy. Uviedol, že začal viesť súdny spor s exekútorkou, ktorý sa doteraz ani nezačal, a preto si stále nevie nájsť zamestnanie. Z toho vyplýva, že nemohol platiť výživné, ale za mesiac január a február ho ešte zaplatil z úspor. Uviedol, že súd ohľadom výživného začal konať až po jednom roku a 4 mesiacoch, kde sa však nedočkal pochopenia, pretože sudkyňa nebrala do úvahy zmenu jeho situácie. Nakoľko je začínajúci živnostník bez príjmu, nemá stabilný príjem, platil minimum, ktoré pravidelne posielala matke. Uviedol, že žiada striedavú starostlivosť najmladšej dcéry v týždenných intervaloch, aby sa s ňou viac zbližil. Mal za to, že matka nezvláda výchovu maloletej, ktorá sa neadekvátne správa a vyjadruje vulgárne.

4. Matka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť. Poukázala na skutočnosť, že otec výživné na maloletú riadne a včas neplatí a maloletej ničím navyše neprispieva. Jeho návrh považovala za špekulatívny, keď ním navrhované výživné nepokryje ani základné nároky maloletej na stravu. Uviedla, že otec sa z Anglicka vrátil v decembri 2017, kde pracoval 15 rokov a následne 6 mesiacov poberal podporu v nezamestnanosti cca 950 eur mesačne. Popri tom pracoval na čierne v spoločnosti TAXIFY a má príjem z prenájmu bytu. Vlastní automobil SKODA ROOMSTER, motorku a na účte mal úspory z Anglicka. Vzhľadom k tomu, že od roku 2015 mal dlh na výživnom pani exekútorka mu túto sumu strhla z účtu. Následne zašiel k psychiatrovi a tvrdil, že je na tom psychicky zle a pod silnými liekmi. Uviedla, že počas PN bol 3 x na zahraničnej dovolenke, na ktorú šiel autom, čím podľa jej názoru zneužil sociálny systém a neplatením výživného ohrozuje zdravý vývin maloletej. Nesúhlasila s jeho návrhom na zverenie maloletej do striedavej starostlivosti, ktorý podľa nej podal len z ekonomických a špekulatívnych dôvodov, keď sa o maloletú nikdy nestaral a aj počas jej jednoduchých návštevách ju necháva u svojej starej matky.

5. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky trval na svojom odvolaní, vyjadrenie matky považoval za zavádzajúce, keď ich celý život živil, išiel kvôli nim pracovať do zahraničia. Uviedol, že teraz čaká na súd, že si zobrala z jeho účtu vymáhanú sumu nezákonne. Uviedol, že dňa 26.05.2019 mu exekútorka zadržala vodičský preukaz, keď dňa 03.06.2019 mal nastúpiť do práce ako vodič. Uviedol, že pracovať

by mala matka, ktorá sa o maloletú nevie postarať, maloletá potrebuje jeho výchovu, lebo je voči nemu vulgárna a nemá voči rodičom žiadnu úctu.

6. Matka vo svojom vyjadrení k vyjadreniu otca trvala na svojom stanovisku a tvrdeniach skôr uvedených a zdôraznila, že maloletá bude mať už 13 rokov a zvýšili sa jej náklady v škole, na oblečenie, záujmová činnosť, súrne potrebuje opraviť zuby a zubný strojček.

7. Kolízny opatrovník navrhol rozsudok súdu ako vecne správny potvrdiť.

8. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 379, § 380 a § 38 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

9. Tým, že predmetom konania v danej veci je zmena rozhodnutia o výživnom na maloleté dieťa, súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý jasne definuje dôvody majúce za následok zmenu rozhodnutia o výživnom. Za takéto v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba považovať zmenu pomerov, či už na strane rodičov alebo maloletého dieťaťa, musí ísť pritom o podstatnú zmenu pomerov. Úlohou súdu pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov, pri zachovaní práva detí podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

10. S poukazom na uvedené kritériá rozhodné pre určovanie výživného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutočný stav tým, že svoje dokazovanie zamerl na zisťovanie rozhodujúcich skutočností podstatných pre rozhodnutie o návrhu otca na zníženie výživného z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb maloletej, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, na výživu ktorých je maloletá plne odkázaná a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného na maloletú, t.j. v čase rozhodovania rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 09.04.2015 č.k. 51P/2/2014-138, právoplatným dňa 28.05.2015. Vychádzajúc z okolností zistených vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že od posledného rozhodovania o výživnom nedošlo na strane otca k zmene pomerov v rozsahu, ktoré by bolo potrebné premietnuť do výšky výživného, a to znížením výživného na maloletú. Súd prvej inštancie v tomto smere vykonal potrebné dokazovanie zamerané na zistenie ako zárobkových a majetkových pomerov rodičov, tak aj odôvodnených potrieb maloletej, zaoberal sa dôkazmi predkladanými otcom na preukázanie jeho aktuálnych možností a schopností a zárobkových pomerov, skutkové zistenia na základe vykonaného dokazovania vyhodnotil, svoje rozhodnutie aj náležite v zmysle § 220 ods. 2 CSP odôvodnil, z ktorého dôvodu, keďže sa odvolací súd s názorom súdu prvej inštancie vysloveným v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku v plnom rozsahu stotožnil, na toto zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

11. Pokiaľ ide o odvolacie námietky otca, tieto nemali vplyv na správnosť rozhodnutia súd prvej inštancie, keď otec neuviedol také okolnosti, ktoré by neboli predmetom skúmania a dokazovania pred súdom prvej inštancie, alebo by ich súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí nesprávne posúdil. Súd prvej inštancie v danom konaní, t.j. v konaní o návrhu otca na zníženie výživného správne zisťoval, či dôvody uvedené v návrhu otca na zníženie výživného, ukončenie živnosti, jeho dlhodobá nezamestnanosť a vznik ďalších dvoch vyživovacích povinností k maloletým deťom, sú tou skutočnosťou, ktorú Zákon o rodine v ust. § 78 ods. 1 hodnotí ako zmenu pomerov, majúcu vplyv na zmenu rozhodnutia o výživnom. Na doplnenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že v danom prípade otec nepreukázal dôležitú skutočnosť podstatnú pre zmenu rozhodnutia a súčasne, ktorá vznikla po poslednom rozhodnutí o výživnom, keď nepreukázal zmenu svojich možností a schopností dosahovať primeraný príjem, čo súd prvej inštancie správne pri odôvodnení svojho rozhodnutia oprel o tzv. zásadu potenciality zárobku, ktorú aj podrobne vysvetlil. Na uvedenom nemení nič ani skutočnosť, že otec sa rozhodol založiť si novú rodinu a splodiť ďalších potomkov, keď takéto skutočnosť - vznik ďalšej vyživovacej povinnosti, samo o sebe nemôže byť dôvodom pre zníženie výživného na skôr narodené maloleté dieťa, na výživu od svojich rodičov plne odkázané. V danom prejednávacom prípade je potrebné zohľadniť aj

skutočnosť, že osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje výlučne matka a výška určeného výživného je vzhľadom na vek a neustále sa zvyšujúce náklady na odôvodnené potreby maloletej skôr na dolnej hranici. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie uzatvára, že otcou uvádzané skutočnosti, nie je možné považovať za dôvody pre zníženie výživného v neprospech maloletej, keď nebolo preukázané, že vôbec došlo k zmene jeho možností a schopností, alebo k celkovej zmene jeho rodinných či iných pomerov, z ktorých súd pri posúdení zmeny výšky výživného vychádza. Tým, že maloleté dieťa je v plnej miere odkázané na výživu svojich rodičov, treba uviesť, že k zníženiu výživného a teda aj životnej úrovne maloletého dieťaťa možno pristúpiť iba z vážnych dôvodov, t.j. z dôvodov, keď povinný rodič v konaní jednoznačne preukáže, že z objektívnych dôvodov napr. pre nepriaznivý zdravotný stav, nie je schopný doposiaľ určené výživné platiť. Takúto objektívnu skutočnosť otec v konaní nepreukázal, čo vyplýva zo súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania. Je nanajvýš nezodpovedné konanie otca, ktorý je dlhodobo nezamestnaný a napriek existencii jeho vyživovacej povinnosti k trom maloletým deťom bez akéhokoľvek príjmu.

12. S poukazom na uvedené, odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o výživnom na strane otca nedošlo k zmene pomerov v rozsahu, ktorý by odôvodňoval zmenu rozhodnutia o výživnom v zmysle zníženia výživného na maloletú M. U., z ktorého dôvodu výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh otca na zníženie výživného ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 58 CMP.

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutie odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).